

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΤΑΜΠΕΡΕ

15 ΚΑΙ 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1999

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο πραγματοποίησε ειδική σύνοδο στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου με θέμα τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά την έναρξη των εργασιών διεξήχθη ανταλλαγή απόψεων με την Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κα Νικόλ Φονταίν σχετικά με τα βασικά θέματα της συζήτησης.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είναι αποφασισμένο να αναπτύξει την Ένωση ως ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, αξιοποιώντας πλήρως τις δυνατότητες που προσφέρει η συνθήκη του Άμστερνταμ. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποστέλλει ισχυρό πολιτικό μήνυμα για την επιβεβαίωση της σημασίας του στόχου αυτού και συμφώνησε όσον αφορά μια σειρά πολιτικών κατευθύνσεων και προτεραιοτήτων που θα κάνουν γρήγορα πραγματικότητα τη δημιουργία του χώρου αυτού.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα θέσει και θα διατηρήσει τον στόχο αυτό στην πρώτη θέση του πολιτικού θεματολογίου του. Θα παρακολουθεί συνεχώς την πρόοδο που σημειώνεται ως προς την εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων και την τήρηση των προθεσμιών που ορίζουν η συνθήκη του Άμστερνταμ, το Σχέδιο Δράσης της Βιέννης και τα ανά χείρας συμπεράσματα. Η Επιτροπή καλείται να υποβάλει προς τούτο πρόταση για έναν προσήκοντα πίνακα ελέγχου των αποτελεσμάτων. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τονίζει ότι ενέχει ιδιαίτερη σημασία να εξασφαλιστεί η απαραίτητη διαφάνεια και η τακτική ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατά τη σύνοδό του του Δεκεμβρίου του 2001 θα διεξαγάγει πλήρη συζήτηση αξιολόγησης της προόδου.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, σε στενή σύνδεση με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συμφώνησε όσον αφορά τη σύνθεση, τη μέθοδο εργασίας και τις (επισυναπτόμενες ως παράρτημα) πρακτικές ρυθμίσεις που θα διέπουν το όργανο που θα εκπονήσει σχέδιο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί όλα τα οικεία μέρη να εξασφαλίσουν ότι οι εργασίες για το Χάρτη θα μπορέσουν να αρχίσουν σύντομα.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εκφράζει την ευγνωμοσύνη του για το έργο του αποχωρούντος Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου κ. Jürgen Trumpf ιδιαίτερα μάλιστα για την συμβολή του στην ανάπτυξη της Ένωσης, μετά την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ.

Δεδομένου ότι ένα κεντρικό σημείο των εργασιών της Ένωσης κατά τα επόμενα έτη θα είναι η ενίσχυση της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφαλείας, περιλαμβανομένης της ανάπτυξης μιας ευρωπαϊκής πολιτικής άμυνας και ασφάλειας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προσδοκά ότι ο νέος Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου και Υπατος Εκπρόσωπος για την ΚΕΠΠΑ, κ. Χαβιέρ Σολάνα, θα συμβάλλει σημαντικότερα στην επίτευξη αυτού του στόχου. Ο κ. Σολάνα θα μπορεί να βασίζεται στην πλήρη υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κατά την άσκηση των καθηκόντων του σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 18 της Συνθήκης, ώστε να ανταποκριθεί πλήρως στο έργο του. Στις ευθύνες του περιλαμβάνεται και η συνεργασία με την Προεδρία ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική εφαρμογή των ψηφισμάτων και των δράσεων εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, προκειμένου να εδραιωθεί η συνέχεια και η συνέπεια της πολιτικής, βάσει των κοινών συμφερόντων της Ένωσης.

ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΕΝΩΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ :
ΤΑ ΟΡΟΣΗΜΑ ΤΟΥ ΤΑΜΠΕΡΕ

1. Από την πρώτη στιγμή, η ευρωπαϊκή ενοποίηση εδραζόταν σταθερά στην κοινή προσήλωση στην ιδέα της ελευθερίας, με βάση τα ανθρώπινα δικαιώματα, τους δημοκρατικούς θεσμούς και το κράτος δικαίου. Αυτές οι κοινές αξίες αποδείχθηκαν αναγκαίες για την εξασφάλιση της ειρήνης και την ανάπτυξη της ευημερίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα αποτελέσουν επίσης τον ακρογωνιαίο λίθο της διευρυμένης Ένωσης.
2. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη δημιουργήσει για τους πολίτες της τις βασικές προϋποθέσεις ενός κοινού χώρου ευημερίας και ειρήνης : ενιαία αγορά, οικονομική και νομισματική ένωση καθώς και ικανότητα αντιμετώπισης παγκόσμιων πολιτικών και οικονομικών προκλήσεων. Η πρόκληση την οποία θέτει τώρα η συνθήκη του Άμστερνταμ είναι να εξασφαλισθεί ότι η ελευθερία, η οποία περιλαμβάνει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας σε όλη την Ένωση, μπορεί να ασκείται υπό συνθήκες ασφάλειας και δικαιοσύνης για όλους. Πρόκειται για εγχείρημα που ανταποκρίνεται στις συχνά εκφραζόμενες ανησυχίες των πολιτών και έχει άμεσο αντίκτυπο στην καθημερινή ζωή τους.
3. Η ελευθερία αυτή δεν θα πρέπει, ωστόσο, να θεωρείται αποκλειστικό δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης. Η ύπαρξή της αυτή καθεαυτή προσελκύει πολλούς άλλους ανά τον κόσμο που δεν απολαμβάνουν την ελευθερία την οποία οι πολίτες της Ένωσης θεωρούν ως δεδομένη. Θα αποτελούσε αντίφαση με τις ευρωπαϊκές παραδόσεις η άρνηση της ελευθερίας αυτής σε εκείνους τους οποίους οι περιστάσεις αναγκάζουν ευλόγως να ζητήσουν είσοδο στο έδαφός μας. Το γεγονός αυτό απαιτεί, με τη σειρά του, να αναπτύξει η Ένωση κοινές πολιτικές ασύλου και μετανάστευσης λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη της την ανάγκη συνεχούς ελέγχου των εξωτερικών συνόρων προκειμένου να παύσει η παράνομη μετανάστευση, την καταπολέμηση εκείνων που την διοργανώνουν και την διαπράττουν, καθώς και των σχετικών με αυτήν διεθνών εγκλημάτων. Οι κοινές αυτές πολιτικές θα πρέπει να στηρίζονται σε αρχές που αφενός να είναι σαφείς για τους πολίτες μας και αφετέρου να προσφέρουν εγγυήσεις σε εκείνους που ζητούν προστασία ή είσοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
4. Στόχος είναι μία ανοικτή και ασφαλής Ευρωπαϊκή Ένωση, σεβόμενη πλήρως τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Σύμβαση της Γενεύης για τους πρόσφυγες και από άλλες σχετικές πράξεις περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ικανή να ανταποκρίνεται στις ανθρωπιστικές ανάγκες με βάση την αλληλεγγύη. Θα πρέπει επίσης να αναπτυχθεί κοινή προσέγγιση για την εξασφάλιση της ένταξης στις κοινωνίες μας των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ένωση.

5. Η απόλαυση του αγαθού της ελευθερίας απαιτεί έναν πραγματικό χώρο δικαιοσύνης, όπου οι πολίτες μπορούν να έχουν την έννομη προστασία των δικαστηρίων και των αρχών οποιουδήποτε κράτους μέλους τόσο εύκολα όσο και στη χώρα τους. Οι εγκληματίες δεν πρέπει να βρίσκουν τρόπους να εκμεταλλεύονται τις διαφορές μεταξύ των δικαστικών συστημάτων των κρατών μελών. Οι δικαστικές και λοιπές αποφάσεις θα πρέπει να γίνονται σεβαστές και να εκτελούνται σε όλη την Ένωση, ταυτόχρονα δε να διασφαλίζεται η βασική νομική ασφάλεια των πολιτών και των οικονομικών φορέων. Πρέπει να επιτευχθεί μεγαλύτερη συμβατότητα και σύγκλιση μεταξύ των εννόμων τάξεων των κρατών μελών.
6. Οι πολίτες δικαιούνται να αναμένουν από την Ένωση να αντιμετωπίσει την απειλή κατά της προσωπικής τους ελευθερίας και κατά των νόμιμων δικαιωμάτων τους, την οποία συνιστά η σοβαρή εγκληματικότητα. Για να αντιμετωπισθούν αυτές οι απειλές χρειάζεται κοινή προσπάθεια πρόληψης και καταπολέμησης του εγκλήματος και των εγκληματικών οργανώσεων σε ολόκληρη την Ένωση. Χρειάζεται συνδυασμένη κινητοποίηση του αστυνομικού και δικαστικού δυναμικού ώστε να εξασφαλίζεται ότι στην Ένωση δεν υπάρχει κρησφύγετο για εγκληματίες ή προϊόντα του εγκλήματος.
7. Ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης θα πρέπει να βασίζεται στις αρχές της διαφάνειας και του δημοκρατικού ελέγχου. Οφείλουμε να καθιερώσουμε ανοιχτό διάλογο με την κοινωνία των πολιτών όσον αφορά τους στόχους και τις αρχές του χώρου αυτού, προκειμένου να ενισχυθεί η αποδοχή και η υποστήριξη εκ μέρους των πολιτών. Για να διατηρηθεί δε η εμπιστοσύνη προς τις δημόσιες αρχές, θα πρέπει να αναπτύξουμε κοινά πρότυπα της ακεραιότητάς τους.
8. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο φρονεί ότι είναι ζωτικό να αναπτύξει επίσης η Ένωση στους τομείς αυτούς την ικανότητα να ενεργεί και να αντιμετωπίζεται ως σημαντικός εταίρος στο διεθνές προσκήνιο. Αυτό απαιτεί στενή συνεργασία με τις χώρες εταίρους και τους διεθνείς οργανισμούς και ειδικότερα με το Συμβούλιο της Ευρώπης, τον ΟΑΣΕ, τον ΟΟΣΑ και τα Ηνωμένα Έθνη.
9. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να προωθήσουν, σε στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την πλήρη και άμεση εφαρμογή της συνθήκης του Άμστερνταμ βάσει του σχεδίου δράσης της Βιέννης και των πολιτικών κατευθυντηρίων γραμμών και συγκεκριμένων στόχων που εκτίθενται κατωτέρω και συμφωνήθηκαν στην παρούσα σύνοδο του Τάμπερε.

A. ΚΟΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΥΛΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΕ

10. Τα διακριτά μεν αλλά στενά συνδεδεμένα θέματα του ασύλου και της μετανάστευσης, απαιτούν να αναπτυχθεί μια κοινή πολιτική της ΕΕ που θα συμπεριλάβει τα ακόλουθα στοιχεία.

I. Εταιρική σχέση με τις χώρες καταγωγής

11. Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται μια σφαιρική προσέγγιση της μετανάστευσης βάσει της οποίας θα αντιμετωπίζονται ζητήματα πολιτικής, ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ανάπτυξης στις χώρες και περιοχές καταγωγής και διέλευσης. Τούτο απαιτεί την καταπολέμηση της φτώχειας, τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου και των ευκαιριών απασχόλησης, την πρόληψη συγκρούσεων και την εδραίωση δημοκρατικών καθεστώτων καθώς και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως δε των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, των γυναικών και των παιδιών. Προς το σκοπό αυτόν, καλούνται η Ένωση καθώς και τα κράτη μέλη να συμβάλουν, στο μέτρο των αρμοδιοτήτων τους, δυνάμει των συνθηκών, σε μια μεγαλύτερη συνοχή των εσωτερικών και εξωτερικών πολιτικών της Ένωσης. Η ανάπτυξη εταιρικών σχέσεων με ενδιαφερόμενες τρίτες χώρες αποτελεί επίσης ένα αποφασιστικό στοιχείο για την επιτυχία μιας τέτοιας πολιτικής, προκειμένου να προαχθεί η κοινή ανάπτυξη.
12. Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο χαιρετίζει την έκθεση της Ομάδας υψηλού επιπέδου για το άσυλο και τη μετανάστευση που συνεστήθη από το Συμβούλιο και συμφωνεί με την ανανέωση της εντολής της και την κατάστρωση περαιτέρω σχεδίων δράσης. Θεωρεί ότι τα πρώτα σχέδια δράσης που καταρτίστηκαν από την Ομάδα και εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο αποτελούν μια χρήσιμη συμβολή, και καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να υποβάλουν έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχετικά με την υλοποίησή τους το Δεκέμβριο του 2000.

II. Ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου

13. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιβεβαιώνει εκ νέου τη σημασία την οποία αποδίδουν η Ένωση και τα κράτη μέλη στον απόλυτο σεβασμό του δικαιώματος ασύλου. Έχει συμφωνηθεί να αρχίσουν εργασίες με σκοπό την καθιέρωση ενός ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου, που θα βασίζεται στην απεριόριστη και καθολική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης, ώστε να εξασφαλίζεται ότι ουδείς επαναπροωθείται στη χώρα όπου διατρέχει τον κίνδυνο να υποστεί εκ νέου διώξεις, δηλαδή να διατηρηθεί η αρχή της μη επαναπροώθησης.

14. Το σύστημα αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει, βραχυπρόθεσμα μια σαφή και λειτουργική μέθοδο καθορισμού του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου, κοινούς κανόνες για δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες ασύλου, κοινές ελάχιστες συνθήκες υποδοχής των αιτούντων άσυλο, και την προσέγγιση των κανόνων που αφορούν την αναγνώριση και το περιεχόμενο του καθεστώτος του πρόσφυγα. Θα πρέπει επίσης να συμπληρωθεί με μέτρα επικουρικών μορφών προστασίας, οι οποίες προσφέρουν το προσήκον εκάστοτε καθεστώς σε κάθε άτομο το οποίο χρειάζεται τέτοια προστασία. Προς τούτο, το Συμβούλιο καλείται επείγοντως να εγκρίνει, με βάση τις προτάσεις της Επιτροπής, τις αναγκαίες αποφάσεις σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που έχει καθοριστεί από τη συνθήκη του Άμστερνταμ και το σχέδιο δράσης της Βιέννης. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τονίζει τη σημασία των διαβουλεύσεων με την Ύπατη Αρμοστέα των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλους διεθνείς οργανισμούς.
15. Οι κοινοτικοί κανόνες θα πρέπει μακροπρόθεσμα να οδηγήσουν σε μια κοινή διαδικασία ασύλου και μια ενιαία νομική ρύθμιση ασύλου, ισχύουσα σε όλο το έδαφος της Ένωσης. Η Επιτροπή καλείται να επεξεργαστεί εντός ενός έτους σχετική ανακοίνωση.
16. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο να εντείνει τις προσπάθειές του προκειμένου να επιτύχει συμφωνία για το ζήτημα της προσωρινής προστασίας των εκτοπισμένων ατόμων με βάση την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο φρονεί ότι θα πρέπει να μελετηθεί κατά πόσον χρειάζεται να υπάρχει κάποια μορφή χρηματοοικονομικού αποθέματος χάριν των αναγκών προσωρινής προστασίας σε περιπτώσεις μαζικής εισροής προσφύγων. Η Επιτροπή καλείται να διερευνήσει τις σχετικές δυνατότητες.
17. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί επείγοντως το Συμβούλιο να περατώσει το ταχύτερο δυνατό τις εργασίες του για το σύστημα προσδιορισμού της ταυτότητας των αιτούντων άσυλο (Eurodac).

III. Δίκαιη μεταχείριση των πολιτών τρίτων χωρών

18. Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να διασφαλίζει μια δίκαιη μεταχείριση των πολιτών τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στο έδαφος των κρατών μελών της. Μια σθεναρότερη πολιτική κοινωνικής ένταξης θα πρέπει να έχει ως στόχο την παροχή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων συγκρίσιμων με εκείνα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα πρέπει εξάλλου να προωθεί την άνευ διακρίσεων μεταχείριση στον οικονομικό, τον κοινωνικό και τον πολιτιστικό τομέα και να προβλέπει μέτρα κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.
19. Βασιζόμενο στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με σχέδιο δράσης κατά του ρατσισμού, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προτρέπει να ενταθεί η καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Τα κράτη μέλη θα έχουν ως έρεισμα τις καλύτερες πρακτικές και εμπειρίες. Θα ενισχυθεί περαιτέρω η συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο για το Ρατσισμό και την Ξενοφοβία και με το Συμβούλιο της Ευρώπης. Επιπλέον, η Επιτροπή καλείται να υποβάλει το συντομότερο δυνατόν προτάσεις περί εφαρμογής του άρθρου 13 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Για την καταπολέμηση των διακρίσεων γενικότερα τα κράτη μέλη καλούνται να καταρτίσουν εθνικά προγράμματα.
20. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναγνωρίζει την ανάγκη προσέγγισης των εθνικών νομοθεσιών όσον αφορά τις προϋποθέσεις εισδοχής και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών, βάσει μιας από κοινού αξιολόγησης των οικονομικών και δημογραφικών εξελίξεων στην Ένωση, καθώς και της κατάστασης στις χώρες καταγωγής. Καλεί προς τούτο το Συμβούλιο να λάβει ταχέως αποφάσεις, βάσει προτάσεων της Επιτροπής. Κατά την λήψη αυτών των αποφάσεων θα πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψη όχι μόνον η ικανότητα υποδοχής κάθε κράτους μέλους, αλλά και οι ιστορικοί και πολιτιστικοί του δεσμοί με τις χώρες καταγωγής.
21. Θα πρέπει να υπάρξει προσέγγιση του νομικού καθεστώτος των πολιτών τρίτων χωρών προς εκείνο των πολιτών των κρατών μελών. Στα πρόσωπα που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος επί περίοδο που θα προσδιορισθεί και τα οποία διαθέτουν μακροπρόθεσμη άδεια διαμονής θα πρέπει να χορηγείται σε αυτό το κράτος μέλος ένα σύνολο ομοιόμορφων δικαιωμάτων κατά το δυνατόν παραπλήσιων προς τα δικαιώματα που απολαμβάνουν οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως π.χ. το δικαίωμα διαμονής, εκπαίδευσης και εξαρτημένης ή ανεξάρτητης εργασίας, καθώς και το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης έναντι των πολιτών των χωρών διαμονής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υποστηρίζει την παροχή, στους πολίτες τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως επί μακρό χρονικό διάστημα, της δυνατότητας να αποκτούν την ιθαγένεια του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν.

IV. Διαχείριση των μεταναστευτικών ροών

22. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τονίζει ότι είναι απαραίτητη η αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών σε όλες τους τις φάσεις. Προτρέπει να διοργανώνονται, σε στενή συνεργασία με χώρες καταγωγής και διέλευσης, ενημερωτικές εκστρατείες σχετικά με τις πραγματικές δυνατότητες νόμιμης μετανάστευσης, προκειμένου να προλαμβάνονται όλες οι μορφές εμπορίας ανθρώπων. Θα πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω η κοινή ενεργός πολιτική σχετικά με τις θεωρήσεις και τα πλαστά έγγραφα, μεταξύ άλλων με τη στενότερη συνεργασία μεταξύ των προξενείων της ΕΕ σε τρίτες χώρες και, όπου είναι απαραίτητο, με τη δημιουργία κοινών γραφείων έκδοσης θεωρήσεων ΕΕ.
23. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είναι αποφασισμένο να αντιμετωπίσει στην πηγή της την παράνομη μετανάστευση, ιδίως με την καταπολέμηση εκείνων που ενέχονται στην εμπορία ανθρώπων και την οικονομική εκμετάλλευση των μεταναστών. Προτρέπει να θεσπισθεί νομοθεσία που να προβλέπει αυστηρές κυρώσεις εναντίον αυτού του σοβαρού εγκλήματος. Το Συμβούλιο καλείται να θεσπίσει σχετική νομοθεσία μέχρι το τέλος του 2000, με βάση πρόταση της Επιτροπής. Τα κράτη μέλη, μαζί με την Ευρώπη, θα πρέπει να κατευθύνουν τις προσπάθειές τους στην ανίχνευση και την εξάρθρωση των ενεχόμενων εγκληματικών δικτύων. Τα δικαιώματα των θυμάτων των δραστηριοτήτων αυτών οφείλουν να διασφαλίζονται, με ιδιαίτερη έμφαση στα προβλήματα των γυναικών και των παιδιών.
24. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιθυμεί στενότερη συνεργασία και αμοιβαία τεχνική βοήθεια μεταξύ των υπηρεσιών συνοριακού ελέγχου των κρατών μελών, για παράδειγμα στα πλαίσια προγραμμάτων ανταλλαγών και μεταφοράς τεχνολογίας, ιδίως για τα θαλάσσια σύνορα, καθώς και την ταχεία συμμετοχή των χωρών που επιθυμούν να προσχωρήσουν στην εν λόγω συνεργασία. Σε αυτά τα πλαίσια το Συμβούλιο δέχεται ευνοϊκά την σύναψη υπομνήματος συμφωνίας μεταξύ Ιταλίας και Ελλάδας για την ενίσχυση της συνεργασίας των δύο χωρών στην Αδριατική και το Ιόνιο για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, του λαθρεμπορίου και της εμπορίας ανθρώπων.
25. Ως συνέπεια της ενσωμάτωσης του κεκτημένου του Σένγκεν στην Ένωση, οι υποψήφιες χώρες θα πρέπει να αποδεχθούν πλήρως αυτό το κεκτημένο και περαιτέρω συναφή μέτρα. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τονίζει τη σημασία του αποτελεσματικού ελέγχου των μελλοντικών εξωτερικών συνόρων της Ένωσης από ειδικά εκπαιδευμένες δυνάμεις.

26. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συνιστά να βοηθηθούν περαιτέρω οι χώρες καταγωγής και διέλευσης προκειμένου να διευκολυνθεί ο εθελοντικός επαναπατρισμός καθώς και να βελτιωθεί η ικανότητα των αρχών των χωρών αυτών να καταπολεμούν αποτελεσματικά την εμπορία ανθρώπων και να αντιμετωπίζουν τις υποχρεώσεις επανεισδοχής που έχουν αναλάβει έναντι της Ένωσης και των κρατών μελών της.
27. Η συνθήκη του Άμστερνταμ απονέμει στην Κοινότητα εξουσίες στον τομέα της επανεισδοχής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο να συνάψει συμφωνίες επανεισδοχής ή να περιλάβει ομοιόμορφες ρήτρες σε άλλες συμφωνίες μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ενδιαφερομένων τρίτων χωρών ή ομάδων τρίτων χωρών. Θα πρέπει επίσης να εξετασθούν οι κανόνες επανεισδοχής μεταξύ κρατών μελών.

B. ΕΝΑΣ ΓΝΗΣΙΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

28. Σε έναν γνήσιο Ευρωπαϊκό Χώρο Δικαιοσύνης ιδιώτες και επιχειρήσεις δεν θα πρέπει να εμποδίζονται ή να αποθαρρύνονται από την άσκηση των δικαιωμάτων τους λόγω της μη συμβατότητας ή της πολυπλοκότητας των νομικών και διοικητικών συστημάτων των κρατών μελών.

V. Καλύτερη έννομη προστασία στην Ευρώπη

29. Προκειμένου να διευκολυνθεί η έννομη προστασία, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί την Επιτροπή, σε συνεργασία με άλλα σχετικά διεθνή όργανα, όπως το Συμβούλιο της Ευρώπης, να ξεκινήσει μία ενημερωτική εκστρατεία και να δημοσιεύσει τους κατάλληλους "οδηγούς χρήσης" για τη δικαστική συνεργασία εντός της Ένωσης και για τα δικαιικά συστήματα των κρατών μελών. Επίσης ζητά να δημιουργηθεί ένα εύκολα προσιτό σύστημα πληροφοριών που θα συντηρείται και θα ενημερώνεται από ένα δίκτυο αρμόδιων εθνικών υπηρεσιών.
30. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο, βάσει προτάσεων της Επιτροπής, να θεσπίσει στοιχειώδη πρότυπα που θα εξασφαλίζουν ένα επαρκές επίπεδο δικαστικής αρωγής σε υποθέσεις με διασυνοριακές διαστάσεις σε ολόκληρη την Ένωση καθώς και ειδικούς κοινούς δικονομικούς κανόνες για την απλούστευση και την επίσπευση της διασυνοριακής εκδίκασης μικροδιαφορών αστικής ή εμπορικής φύσης, και των αξιώσεων διατροφής, καθώς και μη αμφισβητούμενων απαιτήσεων. Επίσης θα πρέπει να δημιουργηθούν από τα κράτη μέλη εναλλακτικές εξωδικαστικές διαδικασίες.

31. Θα πρέπει να θεσπισθούν κοινά στοιχειώδη πρότυπα για τα πολύγλωσσα έντυπα ή έγγραφα που θα χρησιμοποιούνται σε διασυνοριακές δικαστικές υποθέσεις σε όλη την Ένωση. Αυτά τα έγγραφα ή έντυπα θα πρέπει κατόπιν να είναι κοινής αποδοχής ως έγκυρα έγγραφα σε όλες τις δικαστικές διαδικασίες που διεξάγονται στην Ένωση.
32. Έχοντας κατά νου την ανακοίνωση της Επιτροπής, πρέπει να θεσπιστούν στοιχειώδη πρότυπα για την έννομη προστασία των θυμάτων της εγκληματικότητας, ειδικότερα όσον αφορά την έννομη προστασία των θυμάτων ενώπιον της δικαιοσύνης και το δικαίωμα αποζημίωσής τους, μεταξύ άλλων για τη δικαστική δαπάνη. Επιπλέον, πρέπει να θεσπισθούν εθνικά προγράμματα για τη χρηματοδότηση δημόσιων αλλά και μη κυβερνητικών μέτρων για την αρωγή και την προστασία των θυμάτων.

VI. Αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων

33. Μια βελτιωμένη αμοιβαία αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων και η αναγκαία προσέγγιση των νομοθεσιών θα διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των αρχών και τη δικαστική προστασία των ιδιωτών. Ως εκ τούτου, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εγκρίνει την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης η οποία, κατά τη γνώμη του, θα πρέπει να αποτελέσει τον ακρογωνιαίο λίθο της δικαστικής συνεργασίας τόσο σε αστικά όσο και σε ποινικά θέματα εντός της Ένωσης. Η αρχή αυτή θα πρέπει να ισχύει για όλες τις αποφάσεις των δικαστικών αρχών.
34. Όσον αφορά τις αστικές υποθέσεις, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση σχετικά με την περαιτέρω μείωση των ενδιάμεσων μέτρων τα οποία ακόμη απαιτούνται για την αναγνώριση και εκτέλεση οιασδήποτε δικαστικής απόφασης στο κράτος στο οποίο ζητείται η εκτέλεση. Ως πρώτο βήμα αυτές οι ενδιάμεσες διαδικασίες θα πρέπει να καταργηθούν όσον αφορά τους τίτλους που έχουν εκδοθεί για μικρές αστικές ή εμπορικές απαιτήσεις και ορισμένες δικαστικές αποφάσεις του οικογενειακού δικαίου (π.χ. αξιώσεις διατροφής και δικαίωμα επίσκεψης). Οι αποφάσεις αυτές θα πρέπει να αναγνωρίζονται αυτομάτως σε όλη την Ένωση χωρίς να υφίστανται ενδιάμεσες διαδικασίες ή λόγοι άρνησης εκτέλεσης. Αυτό θα μπορούσε να συνοδεύεται από τη θέσπιση ελαχίστων προτύπων για συγκεκριμένες πτυχές της πολιτικής δικονομίας.

35. Όσον αφορά τις ποινικές υποθέσεις, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προτρέπει τα κράτη μέλη να επικυρώσουν ταχέως τις συμβάσεις της ΕΕ του 1995 και 1996 για την έκδοση. Θεωρεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 6 της Συνθήκης ΕΕ θα πρέπει να καταργηθεί η τυπική διαδικασία της έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών για πρόσωπα τα οποία φυγοδικούν ενώ έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα, και να αντικατασταθεί από την απλή μεταγωγή των προσώπων αυτών. Επίσης θα πρέπει να εξεταστεί η δυνατότητα να θεσπισθούν ταχείες διαδικασίες έκδοσης, χωρίς να θίγεται η αρχή της ευθυδικίας. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για το ζήτημα αυτό λαμβάνοντας υπόψη της τη σύμβαση περί εφαρμογής του Σένγκεν.
36. Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης θα πρέπει επίσης να εφαρμοσθεί για τις αποφάσεις της προδικασίας, ιδίως για εκείνες οι οποίες θα επέτρεπαν στις αρμόδιες αρχές να δράσουν ταχέως για τη συλλογή αποδείξεων και να προβαίνουν στην κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων τα οποία εύκολα μεταφέρονται· τα αποδεικτικά στοιχεία που νομίμως συλλέγονται από τις αρχές ενός κράτους μέλους θα πρέπει να γίνονται δεκτά ενώπιον των δικαστηρίων των άλλων κρατών μελών, αφού ληφθούν υπόψη οι κανόνες και πρακτικές που ισχύουν σ' αυτά.
37. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να θεσπίσουν έως τον Δεκέμβριο του 2000 ένα πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Με το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να ξεκινήσουν εργασίες για τον Ευρωπαϊκό Εκτελεστό Τίτλο καθώς και για τις πτυχές του δικονομικού δικαίου για τις οποίες θεωρούνται αναγκαίες κοινές ελάχιστες προδιαγραφές προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, με σεβασμό των θεμελιωδών αρχών του δικαίου των κρατών μελών.

VII. Μεγαλύτερη σύγκλιση σε θέματα αστικού δικαίου

38. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να ετοιμάσουν νέες διατάξεις δικονομικού δικαίου για διασυνοριακές περιπτώσεις που αφορούν ειδικότερα τα στοιχεία που συμβάλουν στην ομαλή δικαστική συνεργασία και στη βελτιωμένη παροχή έννομης προστασίας, π.χ. προσωρινά μέτρα, συλλογή αποδεικτικών στοιχείων, διαταγές πληρωμής και προθεσμίες.
39. Όσον αφορά το ουσιαστικό αστικό δίκαιο, χρειάζεται συνολική μελέτη ως προς την ανάγκη προσέγγισης των αστικών και νομοθεσιών των κρατών μελών προκειμένου να εξαλειφθούν τα εμπόδια της απρόσκοπτης διεξαγωγής αστικών διαδικασιών. Το Συμβούλιο θα πρέπει να υποβάλει σχετική έκθεση το 2001.

Γ. ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ

40. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είναι αποφασισμένο να ενισχύσει την καταπολέμηση του οργανωμένου και διεθνικού εγκλήματος. Το υψηλό επίπεδο ασφάλειας στο χώρο της ελευθερίας της ασφάλειας και της δικαιοσύνης προϋποθέτει αποτελεσματική και συνολική προσέγγιση της καταπολέμησης οιασδήποτε μορφής εγκληματικότητας. Θα πρέπει να επιτευχθεί μια ισόρροπη ανάπτυξη σε όλη την Ένωση μέτρων κατά της εγκληματικότητας με ταυτόχρονη προστασία της ελευθερίας και των νόμιμων δικαιωμάτων των πολιτών και των οικονομικών παραγόντων.

VIII. Πρόληψη του εγκλήματος στο επίπεδο της Ένωσης

41. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζητά να συμπεριληφθούν οι πτυχές της πρόληψης του εγκλήματος στις δράσεις κατά του εγκλήματος καθώς και για την περαιτέρω ανάπτυξη των εθνικών προγραμμάτων πρόληψης του εγκλήματος. Θα πρέπει να αναπτυχθούν και να οριστούν κοινές προτεραιότητες όσον αφορά την πρόληψη του εγκλήματος στην εξωτερική και την εσωτερική πολιτική της Ένωσης και να ληφθούν υπόψη κατά την προπαρασκευή νέων νομοθετημάτων.
42. Θα πρέπει να αναπτυχθούν περαιτέρω ανταλλαγές κατευθυντήριων γραμμών, να ενισχυθεί το δίκτυο των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την πρόληψη του εγκλήματος καθώς και το δίκτυο συνεργασίας μεταξύ των εθνικών οργανώσεων πρόληψης του εγκλήματος, και θα πρέπει επίσης να διερευνηθεί η δυνατότητα δημιουργίας ενός προγράμματος με κοινοτική χρηματοδότηση το οποίο θα αποβλέπει στους ίδιους στόχους. Οι πρώτες προτεραιότητες της συνεργασίας αυτής θα πρέπει να είναι η εγκληματικότητα των νέων, των πόλεων και η εγκληματικότητα που έχει σχέση με τα ναρκωτικά.

IX. Ενίσχυση της αστυνομικής συνεργασίας κατά του εγκλήματος

43. Θα πρέπει να αξιοποιηθεί πλήρως η συνεργασία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών κατά τη διερεύνηση του διασυνοριακού εγκλήματος σε ένα κράτος μέλος. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζητεί την άμεση σύσταση κοινών ερευνητικών ομάδων όπως προβλέπεται στη Συνθήκη, ως πρώτο βήμα, για την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου ναρκωτικών και της εμπορίας ανθρώπων καθώς και της τρομοκρατίας. Οι σχετικοί κανόνες που θα θεσπιστούν θα πρέπει να επιτρέπουν σε αντιπροσώπους της Ευρώπης να συμμετέχουν, ανάλογα με τις ανάγκες, στις εν λόγω ομάδες με επικουρική ιδιότητα.

44. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζητεί τη σύσταση επιχειρησιακής ομάδας εργασίας των Ευρωπαίων Αρχηγών Αστυνομίας με σκοπό αφενός την ανταλλαγή, σε συνεργασία με την Ευρωπόλ, εμπειριών, κατευθυντήριων γραμμών και πληροφοριών για τις τρέχουσες τάσεις του διασυνοριακού εγκλήματος και αφετέρου τη συμβολή στην κατάστροψη σχεδίων δράσης.
45. Η Ευρωπόλ διαδραματίζει αποφασιστικό ρόλο κατά την πρόληψη, την ανάλυση και έρευνα της εγκληματικότητας. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο να παρέχει στην Ευρωπόλ την αναγκαία υποστήριξη και τους αναγκαίους πόρους. Στο άμεσο μέλλον ο ρόλος της θα πρέπει να ενισχυθεί με τη συλλογή επιχειρησιακών δεδομένων από τα κράτη μέλη και με την παροχή της δυνατότητας να ζητά από τα κράτη μέλη να αρχίζουν, να διεξάγουν ή να συντονίζουν έρευνες ή να δημιουργούν κοινές ερευνητικές ομάδες σε ορισμένους τομείς εγκληματικών δραστηριοτήτων, ενώ θα γίνονται σεβαστά τα συστήματα δικαστικού ελέγχου στα κράτη μέλη.
46. Για την ενίσχυση της καταπολέμησης των σοβαρών μορφών οργανωμένου εγκλήματος, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε να δημιουργήσει μια μονάδα (EUROJUST) που θα αποτελείται από εισαγγελείς, δικαστές, αξιωματικούς αστυνομίας που έχουν ανάλογες αρμοδιότητες, αποσπώμενους από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με το νομοθετικό του σύστημα. Έργο της EUROJUST θα είναι αφενός να διευκολύνει τον σωστό συντονισμό των εθνικών εισαγγελικών αρχών και αφετέρου να υποστηρίζει τις ποινικές έρευνες σε υποθέσεις οργανωμένου εγκλήματος, ιδίως βάσει αναλύσεων της Ευρωπόλ, καθώς και η στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, κυρίως για να απλουστευθεί η εκτέλεση αιτήσεων δικαστικής συνδρομής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζητά από το Συμβούλιο να θεσπίσει έως το τέλος του 2001, τα απαραίτητα νομοθετήματα.
47. Θα πρέπει να δημιουργηθεί μία Ευρωπαϊκή Αστυνομική Ακαδημία για την εκπαίδευση των ανωτέρων φορέων. Στην αρχή θα πρέπει να λειτουργεί ως δίκτυο υφιστάμενων εθνικών ιδρυμάτων κατάρτισης. Θα πρέπει επίσης να είναι ανοιχτό στις αρχές των υποψηφίων προς ένταξη χωρών.
48. Ανεξάρτητα από τους ευρύτερους τομείς που προβλέπει η συνθήκη του Άμστερνταμ και το Σχέδιο Δράσης της Βιέννης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θεωρεί ότι, όσον αφορά τα εθνικά ποινικά δίκαια, οι προσπάθειες να συμφωνηθούν κοινοί ορισμοί, ποινικές υποστάσεις και κυρώσεις θα πρέπει να εστιασθούν σε πρώτη φάση σε περιορισμένο αριθμό τομέων ιδιαίτερης σημασίας, όπως το οικονομικό έγκλημα (νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, διαφθορά, παραχάραξη του ευρώ), το λαθρεμπόριο ναρκωτικών, η εμπορία ανθρώπων, ιδίως δε η εκμετάλλευση γυναικών, η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών, η εγκληματικότητα υψηλής τεχνολογίας και η περιβαλλοντική εγκληματικότητα.

49. Τα σοβαρά οικονομικά εγκλήματα έχουν ως αντικείμενο όλο και περισσότερο φόρους και δασμούς. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί τα κράτη μέλη να παρέχουν αμοιβαία δικαστική συνδρομή για τη διερεύνηση και δίωξη σοβαρών οικονομικών εγκλημάτων.

50. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογραμμίζει τη σημασία της σφαιρικής αντιμετώπισης του προβλήματος των ναρκωτικών. Καλεί το Συμβούλιο να εγκρίνει την ευρωπαϊκή στρατηγική κατά των ναρκωτικών 2000-2004 πριν από τη σύνοδό του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Ελσίνκι.

X. Ειδική δράση κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες

51. Η νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες αποτελεί το θεμελιώδες στοιχείο του οργανωμένου εγκλήματος και απαιτείται η εκρίζωσή του όπου εμφανίζεται. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είναι αποφασισμένο να λάβει συγκεκριμένα μέτρα για τον εντοπισμό, δέσμευση, κατάσχεση και δήμευση των προϊόντων του εγκλήματος.

52. Τα κράτη μέλη καλούνται να εφαρμόσουν πλήρως τις διατάξεις της οδηγίας περί νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, της Σύμβασης του Στρασβούργου του 1990 και των συστάσεων της Financial Action Task Force (Ομάδας Διεθνούς Χρηματοοικονομικής Δράσης), και σε όλα τα εδάφη που εξαρτώνται από αυτά.

53. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εγκρίνουν το ταχύτερο δυνατόν το σχέδιο αναθεωρημένης οδηγίας για τη νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες που πρότεινε πρόσφατα η Επιτροπή.

54. Λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις ανάγκες προστασίας των δεδομένων, πρέπει να βελτιωθεί η διαφάνεια των χρηματοοικονομικών συναλλαγών και των σχέσεων ιδιοκτησίας εταιριών και να επιταχυνθεί η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των υφισταμένων μονάδων χρηματοοικονομικών πληροφοριών (FIU) σχετικά με ύποπτες συναλλαγές. Ανεξάρτητα από τις περί απορρήτου διατάξεις που ισχύουν για τις τράπεζες και άλλες εμπορικές δραστηριότητες, οι δικαστικές αρχές και οι FIU θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν πληροφορίες, υπό τον έλεγχο της δικαιοσύνης, όταν οι πληροφορίες αυτές είναι απαραίτητες για τη διερεύνηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο να θεσπίσει τις προς τούτο αναγκαίες διατάξεις.

55. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συνιστά την προσέγγιση των διατάξεων του ποινικού δικαίου και της ποινικής δικονομίας όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (π.χ. εντοπισμός, δέσμευση και δήμευση των κεφαλαίων). Το φάσμα των εγκληματικών δραστηριοτήτων που συνιστούν τα κύρια αδικήματα στον τομέα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες θα πρέπει να είναι ομοιόμορφο και επαρκώς ευρύ σε όλα τα κράτη μέλη.
56. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο να επεκτείνει την αρμοδιότητα της Ευρωπόλ στη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες γενικότερα, ανεξάρτητα από τον τύπο του αδικήματος από το οποίο προέρχονται τα έσοδα.
57. Θα πρέπει να αναπτυχθούν κοινά πρότυπα για την πρόληψη της χρησιμοποίησης εταιριών και άλλων οντοτήτων με έδρα εκτός της δικαιοδοσίας της Ένωσης για την απόκρυψη και νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεννοηθούν με εξωχώρια κέντρα τρίτων χωρών για να εξασφαλίσουν αποτελεσματική και διαφανή συνεργασία στην αμοιβαία δικαστική συνδρομή σύμφωνα με τις συστάσεις της Ομάδας Διεθνούς Χρηματοοικονομικής Δράσης.
58. Η Επιτροπή καλείται να συντάξει έκθεση στην οποία θα προσδιορίζονται οι διατάξεις των εθνικών νομοθεσιών περί τραπεζών, χρηματοπιστωτικού συστήματος και εταιριών, οι οποίες παρακωλύουν τη διεθνή συνεργασία. Το Συμβούλιο καλείται να συναγάγει τα αναγκαία συμπεράσματα με βάση την έκθεση αυτή.

Δ. ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

59. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι όλες οι αρμοδιότητες και τα μέσα που διαθέτει η Ένωση, ιδίως στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων, θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν κατά ολοκληρωμένο και συνεκτικό τρόπο για την οικοδόμηση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Οι πτυχές που αφορούν τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις θα πρέπει να ενσωματωθούν στον καθορισμό και την εφαρμογή των άλλων κοινοτικών πολιτικών και δραστηριοτήτων.
60. Θα πρέπει να αξιοποιηθούν πλήρως οι νέες δυνατότητες που προσφέρει η συνθήκη του Άμστερνταμ για εξωτερική δράση και ιδίως οι κοινές στρατηγικές και οι συμφωνίες που αφορούν την Κοινότητα καθώς και οι συμφωνίες βάσει του άρθρου 38 ΣΕΕ.

61. Πρέπει να καθορισθούν σαφείς προοπτικές, στόχοι πολιτικής και μέτρα για την εξωτερική δράση της Ένωσης στον τομέα της Δικαιοσύνης και των Εσωτερικών Υποθέσεων. Πρέπει να καταρτισθούν ειδικές συστάσεις από το Συμβούλιο, σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή, όσον αφορά τους στόχους της πολιτικής και τα μέτρα της εξωτερικής δράσης της Ένωσης στον τομέα της Δικαιοσύνης και των Εξωτερικών Υποθέσεων, μεταξύ άλλων δε και για ζητήματα που αφορούν τις δομές εργασίας, πριν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου του 2000.

 62. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εκφράζει την υποστήριξή του στην περιφερειακή συνεργασία κατά του οργανωμένου εγκλήματος στην οποία συμμετέχουν τα κράτη μέλη και τρίτες χώρες όμορες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σημειώνει με ικανοποίηση τα συγκεκριμένα και πρακτικά αποτελέσματα που επέτυχαν οι χώρες που περιβάλλουν την περιοχή της Βαλτικής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποδίδει ιδιαίτερη σπουδαιότητα στην περιφερειακή συνεργασία και ανάπτυξη στα Βαλκάνια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση εκφράζει ικανοποίηση και δηλώνει την πρόθεσή της να συμμετάσχει σε Ευρωπαϊκή Διάσκεψη για την ανάπτυξη και την ασφάλεια στην περιοχή της Αδριατικής και του Ιονίου που θα διοργανώσει η ιταλική κυβέρνηση, και η οποία θα συνέλθει στην Ιταλία το πρώτο εξάμηνο του έτους 2000. Η πρωτοβουλία αυτή θα προσφέρει μια πολύτιμη συμβολή στα πλαίσια του Συμφώνου Σταθερότητας της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.
-

**ΣΥΝΘΕΣΗ, ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΚΠΟΝΗΣΕΙ
ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΧΑΡΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΟΠΩΣ ΟΡΙΣΘΗΚΑΝ ΜΕ ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ**

A. ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

i) Μέλη

α) Αρχηγοί Κράτους ή Κυβερνήσεως των κρατών μελών

Δεκαπέντε αντιπρόσωποι των Αρχηγών Κράτους ή Κυβερνήσεως των κρατών μελών.

β) Επιτροπή

Ένας αντιπρόσωπος του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

γ) Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

16 μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που θα ορισθούν από το ίδιο.

δ) Εθνικά κοινοβούλια

Τριάντα μέλη των εθνικών κοινοβουλίων (δύο από κάθε εθνικό κοινοβούλιο) που θα ορισθούν από τα ίδια τα εθνικά κοινοβούλια.

Τα μέλη του Σώματος μπορούν να αντικαθίστανται από αναπληρωτές σε περίπτωση που δεν είναι σε θέση να παραστούν σε συνεδριάσεις του Σώματος.

ii) Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος του Σώματος

Ο/Η Πρόεδρος του Σώματος εκλέγεται από το Σώμα. Ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ένα μέλος εθνικού κοινοβουλίου και ο αντιπρόσωπος της Προεδρίας του Συμβουλίου εάν δεν εκλεγεί Πρόεδρος, ενεργούν ως Αντιπρόεδροι του Σώματος.

Το μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ενεργεί ως Αντιπρόεδρος εκλέγεται από τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που υπηρετούν στο Σώμα. Το μέλος του εθνικού κοινοβουλίου που ενεργεί ως Αντιπρόεδρος εκλέγεται από τα μέλη των εθνικών κοινοβουλίων που υπηρετούν στο Σώμα.

iii) Παρατηρητές

Δύο αντιπρόσωποι του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων οι οποίοι ορίζονται από το Δικαστήριο.

Δύο αντιπρόσωποι του Συμβουλίου της Ευρώπης, εκ των οποίων ένας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

iv) Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα καλούνται να διατυπώνουν τις απόψεις τους

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Η Επιτροπή των Περιφερειών

Ο Διαμεσολαβητής

(v) Ανταλλαγή απόψεων με τα υποψήφια κράτη

Πρέπει να πραγματοποιείται κατάλληλη ανταλλαγή απόψεων μεταξύ του Σώματος ή του/της Προέδρου και των υποψήφιων κρατών.

(vi) Άλλα όργανα, κοινωνικές ομάδες ή εμπειρογνώμονες που θα καλούνται να διατυπώνουν τις απόψεις τους

Άλλα όργανα, κοινωνικές ομάδες ή εμπειρογνώμονες μπορούν να καλούνται από το Σώμα να διατυπώνουν τις απόψεις τους.

(vii) Γραμματεία

Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου παρέχει υπηρεσίες γραμματείας στο Σώμα. Για την εξασφάλιση του δέοντος συντονισμού, καθιερώνεται στενή συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την Επιτροπή και, εφόσον απαιτείται, με τις γραμματείες των εθνικών κοινοβουλίων.

B. ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

(i) Προπαρασκευή

Ο Πρόεδρος του Σώματος προτείνει, σε στενή συνεργασία με τους/τις Αντιπροέδρους, πρόγραμμα εργασιών του Σώματος και εκτελεί άλλες σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες.

(ii) Διαφάνεια των διαδικασιών

Κατ' αρχήν, οι συνεδριάσεις του Σώματος και τα έγγραφα που υποβάλλονται κατά τις συνεδριάσεις αυτές πρέπει να λαμβάνουν δημοσιότητα.

(iii) Ομάδες εργασίας

Το Σώμα μπορεί να δημιουργήσει *ad hoc* ομάδες εργασίας, οι οποίες θα είναι ανοικτές σε όλα τα μέλη του.

(iv) Σύνταξη του Χάρτη

Βάσει του προγράμματος εργασιών που έχει καταρτισθεί από το Σώμα, μια συντακτική επιτροπή απαρτιζόμενη από τον/την Πρόεδρο και τους Αντιπροέδρους του Σώματος και από τον αντιπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επικουρούμενη από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, θα εκπονήσει προσχέδιο του Χάρτη.

Ο κάθε ένας από τους Αντιπροέδρους διαβουλεύεται τακτικά με το αντίστοιχο όργανο από το οποίο προέρχεται.

(v) Εκπόνηση του σχεδίου του Χάρτη από το Σώμα

Όταν ο Πρόεδρος του Σώματος, σε στενή συνεργασία με τους/τις Αντιπροέδρους, θεωρήσει ότι το κείμενο του σχεδίου Χάρτη που εκπονήθηκε από το Σώμα μπορεί ενδεχομένως να εγκριθεί από όλα τα μέρη, το κείμενο αυτό θα διαβιβασθεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μέσω της κανονικής προπαρασκευαστικής διαδικασίας.

Γ. ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Το Σώμα συνεδριάζει στις Βρυξέλλες, εναλλάξ στο κτίριο του Συμβουλίου και στο κτίριο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Στις συνεδριάσεις του Σώματος ισχύει πλήρες γλωσσικό καθεστώς.
